

Arrest

nr. 308 330 van 14 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn en wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn moeder, op 26 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. VANDEWALLE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient als minderjarige op 9 juni 2023, met de hulp van zijn moeder, een eigen verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoeker wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 19 oktober 2022.

1.3. Op 27 oktober 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend verstuurd wordt op 16 oktober 2023, en die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bezit de Iraakse nationaliteit en bent van Arabische origine. Je werd geboren op 24 augustus 2008 in Bagdad, waar je steeds hebt gewoond. Je verklaart moslim te zijn. In september 2015 ben je samen met je moeder [M.Q.W.] (CG [...]; O.V. [...]) en je zus [A.S.J.] (CG [...]; O.V. [...]) uit Irak vertrokken. Jullie reisden via Turkije. Van daaruit reisden jij, je moeder en haar broer [S.W.A.A.] (CG [...]; O.V. [...]) naar België op 15 oktober 2015. Omwille van financiële redenen kwamen je zus, je tante [A.W.A.-A.] (CG [...]; O.V. [...]) en grootvader [W.A.R.A.] (CG [...]; O.V. [...]) pas een maand nadien naar België. Jouw moeder diende hier een eerste verzoek om internationale bescherming in op 16 oktober 2015. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van jouw moeder ook in de naam van je zus en jou als vergezellende minderjarigen ingediend. Op 1 september 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) voor je moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 17 maart 2017.

Op 29 mei 2018 diende je moeder tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook dit verzoek werd in de naam van je zus en jou als vergezellende minderjarigen ingediend. Op 16 augustus 2018 werd jouw moeders tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard door de Commissaris-generaal. Het door haar ingediende beroep werd op 6 november 2018 verworpen door de RvV.

Op 30 oktober 2019 verzocht je moeder een derde keer om internationale bescherming. Ook dit verzoek werd in de naam van je zus en jou als vergezellende minderjarigen ingediend. Op 18 juni 2021 werd jouw moeders derde verzoek niet-ontvankelijk verklaard door de Commissaris-generaal. Het door haar ingediende beroep werd op 10 mei 2022 verworpen door de RvV.

Op 2 juni 2022 diende je zus in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Haar verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard op 27 oktober 2022 aangezien ze geen eigen feiten aanhaalde die een apart verzoek voor haar rechtvaardigden. Het beroep dat ze hiertegen intekende werd verworpen op 31 mei 2023.

Op 9 juni 2023 diende jij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart dat het in Irak vroeger oorlog was. Van je vader mochten jullie niet naar school gaan en je broer en zus moesten gaan werken. Volgens je verklaringen dronk en sloeg hij jullie ook. Ondertussen zijn je ouders van elkaar gescheiden. Je wil niet naar Irak omdat België beter is, je bent het hier gewend en weet niet meer wat je in Irak zou moeten doen. Bovendien beweer je ook veel van de Arabische taal vergeten te zijn.

Ter staving van je verzoek leg je foto's voor van de verwondingen die je opliep bij een bomexplosie op je school.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer "de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen,

nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoeken. Je vreest onder andere niet te kunnen terugkeren naar je land omwille van een vrees voor je vader. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde je immers net als je moeder dat hij jullie vroeger sloeg. Jouw moeder is er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissingen CGVS en arresten RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Met betrekking tot je vrees voor je vader omwille van de **mishandelingen** waarvan je slachtoffer zou zijn geworden, kan naast het feit dat reeds in je moeders verzoek werd besloten dat deze vrees niet kon worden weerhouden, nog worden opgemerkt dat je hier zelf geen melding meer van maakt tijdens je persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Je verklaart expliciet niet te denken dat je ooit concrete problemen ondervond in Irak (CGVS p.9). Hoewel je bij de DVZ nog verwees naar foto's als bewijs van de vermeende mishandelingen, blijkt bij het CGVS dat de enige door jou neergelegde foto's jouw verwondingen afbeelden die je zou hebben opgelopen bij een bomexplosie op school (CGVS p.8). Deze foto's werden reeds door je moeder neergelegd tijdens haar eerste verzoek. Aan haar verklaringen omtrent de bomaanslag kon echter geen geloof worden gehecht. Ondertussen zijn je ouders ook reeds gescheiden (CGVS p.6). Je verblijft reeds jarenlang bij je moeder. Uit haar verzoeken kan worden afgeleid dat zij jullie wel vrij laat in jullie keuzes en jou dus ook zeker niet zou tegenhouden naar school te gaan. Je hoeft bij terugkeer naar Irak ook niet bij je vader te gaan inwonen, waardoor de vrees ten opzichte van hem nog meer dient te worden gerelativeerd. Temeer daar zelfs kan worden getwijfeld aan het feit dat je vader op dit moment wel degelijk in Irak verblijft. Je moeder legde immers incoherente verklaringen af omtrent zijn verblijfplaatsen. Jij verklaart tijdens je persoonlijk onderhoud dat je er van uitgaat dat hij nog in Irak verblijft, maar niet weet waar. Je moet toegeven dat je zelf geen contact meer met hem had sinds jullie vertrek uit het land, noch met iemand anders in Irak (CGVS p.6-7, 10).

Daarnaast verwijst je naar het feit dat er vroeger **oorlog** heerste in Irak. Een uitgebreide analyse van de huidige veiligheidssituatie volgt verderop in de beslissing.

Verder haal je nadrukkelijk aan dat jullie naar België kwamen omdat het **hier beter** is dan in Irak. Je wil hier blijven aangezien je het hier gewend bent en er in Irak meer rommel is. Bovendien beweer je een deel van de Arabische taal vergeten te zijn (CGVS p.9-10). Hierover dient te worden opgemerkt dat dit geen uitstaans heeft met jouw asielmotieven en geenszins van die aard is om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw moeder zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar weigeringsbeslissing definitief werd op 10 mei 2022. Nochtans komen de motieven die je tijdens jouw verzoek van 9 juni 2023 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoeken aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op de waarheid zouden berusten, ook jouw moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kind een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikte ten einde jullie **recht op opvang**, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)** , beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_iraq_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de

veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je afkomstig bent. Gezien je verklaringen met betrekking tot je herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een

situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of je persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of je persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat je bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van je leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 48/3, 48/6, 48/7, 57/1 en 57/6, § 3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 4 en 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie (hierna het Handvest), van het hoger belang van het kind en van artikel 22bis van de Grondwet.

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal een onzorgvuldig onderzoek heeft gevoerd naar zijn profiel en stelt dat hij wel degelijk eigen feiten heeft aangebracht. Hij wijst erop dat hij een kwetsbare jongen is, hij probleemgedrag heeft gesteld en dat hij psychologische begeleiding heeft moeten krijgen tijdens de verschillende procedures. Hij meent dat voorgaande te beschouwen valt als niet eerder opgeworpen en ernstige feiten, die een persoonlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen. Hij voegt toe dat hij amper de kans heeft gekregen om zijn asielmotieven uiteen te zetten en dat de commissaris-generaal niet de moeite heeft gedaan een deftig onderzoek te voeren. Hij benadrukt dat hij minderjarig is en op zesjarige leeftijd Irak verlaten heeft. Hij stipt aan dat het gehoor nog geen half uur in beslag heeft genomen en benadrukt dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid ook zijn intellectuele vermogen en leeftijd van belang zijn.

Vervolgens gaat hij in op zijn leeftijd, waarbij hij benadrukt dat hij slechts vijf à zes jaar oud was toen hij uit Irak is vertrokken, hij in België aankwam als begeleide minderjarige en dat hij thans zestien jaar geworden is. Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met zijn leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid. Alle belevenissen hebben immers plaatsgevonden toen hij nog zeer jong was, waardoor hij die zich amper kan herinneren. Hij stipt aan dat minderjarigen behoren tot de kwetsbare personen binnen de asielpprocedure, maar dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met het belang van het kind en zijn kwetsbaar profiel. Zijn minderjarigheid werd volgens hem enkel in rekening gebracht voor wat betreft de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, maar niet bij de beoordeling van de geloofwaardigheid. Hij verwijst in dit verband naar een vernietigingsarrest van de Raad.

Bovendien, zo stelt hij, heeft hij een ernstige psychologische problematiek waardoor hij probleemgedrag vertoont. Het is voor hem een raadsel waarom dit niet eerder opgenomen werd in zijn dossier. Hij preciseert dat hij afwijkend psychotisch gedrag vertoont met ingekeerdheid, afzonderingsgedrag en een agressieproblematiek tot gevolg, dat hij in het verleden psychologische steun kreeg en nauwgezet opgevolgd werd door het CLB, dat dit werd stopgezet door de verandering van zijn opvangplaats, maar dat dit op heden terug zou worden opgestart. Die elementen hebben volgens hem niet enkel een invloed op de procedurele noden en de mogelijkheid om een interview af te leggen, doch ook op de beoordeling van zijn verzoek ten gronde.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn vluchtmotieven en wijst hij er ten eerste op dat de commissaris-generaal niet gelooft dat hij slachtoffer werd van een bomaanslag, door louter te verwijzen naar de verklaringen van zijn moeder, zonder dat hijzelf hier adequaat over bevraagd werd. Hij stipt aan dat uit de objectieve landeninformatie blijkt dat er geregeld bomaanslagen zijn in scholen in Irak, in Bagdad en erbuiten, waarbij hij melding maakt van verschillende artikels waarvan hij de weblinks vermeldt. Vermits hij wel degelijk het slachtoffer geweest is van een bomaanslag en dit volgens hem ook bevestigd wordt door een medisch attest, meent hij dat de bewijslast moet worden omgekeerd. Er geldt volgens hem een vermoeden dat hij erkend moet worden als vluchteling of dat hij de subsidiaire beschermingsstatus moet krijgen.

Ten tweede gaat hij in op de mishandeling door zijn vader en verwijt hij de commissaris-generaal verwezen te hebben naar het relaas van zijn moeder. Zelfs al zou zijn moeder geen slachtoffer geweest zijn van geweld door zijn vader, betekent dit volgens hem nog niet dat hij niet werd mishandeld. Hij meent dat hieromtrent geen adequaat onderzoek verricht werd.

Ten derde gaat hij in op zijn verwestering. Hij licht toe dat hij hier is opgegroeid en hier school loopt. Hij heeft enkel een alleenstaande moeder en zus in leven en is opgegroeid tussen vrouwen die zelf niet praktiserend zijn en geen hoofddoek dragen. Hij stelt niets te weten over het mannengerichte Irak, waar de rol voor de vrouw onbestaande is. Hij wijst erop dat hij verklaarde niet te weten welke moslim hij is. Hij voert aan dat hij niet goed Arabisch spreekt en dat het gehoor zelfs in het Nederlands doorging.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar arresten van de Raad waarin volgens hem erkend wordt dat er voor personen uit Bagdad bescherming wordt toegekend indien er persoonlijke omstandigheden zijn die maken dat er een verhoogde kans is om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hij wijst erop dat de Raad reeds een weigeringsbeslissing van het CGVS heeft vernietigd omwille van een psychologische problematiek in hoofde van de desbetreffende verzoeker. Hij herhaalt dat hij een ernstige psychologische problematiek heeft en voegt toe dat er ook nog andere persoonlijke

omstandigheden zijn, waarbij hij preciseert dat hij reeds het slachtoffer was van willekeurig geweld, hij geen herinneringen heeft aan de Iraakse maatschappij en hij er de risico's niet zal kunnen inschatten, dat hij westers en minderjarig is, dat hij een verhoogde kwetsbaarheid heeft, dat hij er geen netwerk heeft omdat zijn familie hier is, dat hij er geen woning heeft en dat zijn sociaaleconomische situatie er uiterst precair is.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend nieuw stuk:

- Attest dokter.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is het enige rechtscollège dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: “*De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.*” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet

van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Bijzondere procedurele noden

Verzoeker voert aan dat er geen rekening gehouden werd met zijn psychologische kwetsbaarheid. Uit de stukken van het administratief dossier blijken er echter geen documenten voorhanden die dergelijke betoog ondersteunen.

Ten eerste wordt in de uiteenzetting *infra* uiteengezet dat reeds geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden die geleid zouden hebben tot de hoofdwonde waarvan verzoeker foto's bijbrengt (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker).

Ten tweede, is het bij het verzoekschrift gevoegde medische attest niet van die aard om aan te nemen dat er een bepaalde medische of psychologische kwetsbaarheid aanwezig is in hoofde van verzoeker (attest gevoegd bij het verzoekschrift). Het attest werd opgesteld door een dokter in de geneeskunde die verklaart verzoeker onderzocht te hebben op 23 oktober 2023. Het luidt als volgt: *“Hij was in zijn kindertijd doorlogsslachtoffer na bomexplosie met zwaar hoofdtrauma. Sindsdien en bij het opgroeien zijn er meer en meer problemen van afwijkend psychotisch gedrag met ingekeertheid, afzonderingsgedrag, verbale agressie. Hij heeft dringend medische psychiatrisch hulp nodig en is niet in staat het land te verlaten wegens medische reden.”* Er wordt slechts op summere wijze gesteld dat verzoeker problemen van afwijkend psychotisch gedrag vertoont en medische psychiatrische hulp nodig heeft, maar er wordt niet vermeld op basis van welk onderzoek de arts tot voormelde bevindingen is gekomen. Uit dit attest kan niet blijken dat verzoekers cognitieve vermogens zijn aangetast in die mate dat hij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen en te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure. Voormeld attest kan dan ook bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS daadwerkelijk niet of onvoldoende bij machte was om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. In het attest wordt niet *in concreto* of op gedegen wijze aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de problemen van verzoeker een deelname aan de procedure internationale bescherming en het persoonlijk onderhoud zouden verhinderen of bemoeilijken. Noch verzoeker, noch zijn advocaat hebben tijdens het persoonlijk onderhoud enige opmerkingen gemaakt omtrent zijn mentale toestand die hem zou verhinderen om te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure. Hoewel van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij dit zou vermelden te meer nu de *protection officer* hem de vraag stelde hoe het met hem gaat, waarop hij antwoordde *“goed”* (NPO, p. 2). Dat het persoonlijk onderhoud slechts een half uur in beslag heeft genomen, betekent niet dat hij niet in de mogelijkheid gesteld werd om zijn vluchtrelaas uiteen te zetten. Hij toont in ieder geval niet aan welke elementen hij dan wel had willen meedelen en waartoe hij niet in de mogelijkheid zou zijn geweest, waardoor hij geen belang heeft bij zijn kritiek.

Op het moment van het persoonlijk onderhoud was verzoeker vijftien jaar oud en was hij geen *infans* meer. Dat hij omwille van zijn jonge leeftijd niet in de mogelijkheid was zijn vluchtrelaas uiteen te zetten en niet terdege op de vragen zou hebben kunnen antwoorden die de *protection officer* hem stelde, blijkt niet uit de stukken van het administratief dossier. Verzoeker beperkt zich tot een verwijzing naar zijn jonge leeftijd, zonder uiteen te zetten in welke mate en op welke wijze die leeftijd hem verhinderd zou hebben zijn asielprocedure op gedegen wijze te doorlopen.

Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook niet aan dat hij niet in staat zou zijn geweest om aanspraak te kunnen maken op zijn rechten of te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure en dat de commissaris-generaal rekening diende te houden met andere bijzondere procedurele noden, dan de steunmaatregelen die hem *in casu* werden verleend met name het persoonlijk onderhoud dat werd afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer* die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarige op professionele en verantwoorde manier te benaderen.

Dat zijn rechten zouden zijn geschonden bij de beoordeling van de bijzondere procedurele noden blijkt aldus niet.

7. Beoordeling

7.1. In het kader van zijn beschermingsverzoek voert verzoeker aan dat hij bij terugkeer naar Irak vreest dat zijn vader zijn moeder zal slaan omdat ze gevlucht zijn. Hij verklaart dat zijn vader hem heel de tijd sloeg en hij hierdoor littekens heeft (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst, punt 3.4 en 3.5). Op de vraag van de *protection officer*, wat er zou gebeuren bij terugkeer naar Irak, verklaart verzoeker dat hij er niet goed zal kunnen praten omdat hij de taal vergeten is en ze niet kunnen terugkeren naar zijn vader omdat hij gescheiden is van zijn moeder (NPO, p. 9). Gevraagd naar de precieze reden van zijn vertrek uit Irak, geeft hij aan dat het hier beter is (NPO, p. 10).

7.2. De commissaris-generaal stelt vooreerst op goede gronden vast dat het beschermingsverzoek van verzoeker grotendeels berust op dezelfde gronden die zijn moeder aanhaalde in het kader van haar tweede en derde verzoek om internationale bescherming. Deze volgende beschermingsverzoeken van zijn moeder werden telkens niet-ontvankelijk verklaard en deze beslissingen zijn definitief geworden, gelet op de arresten van de Raad van 6 november 2018 met nr. 211 978 en van 10 mei 2022 met nr. 272 519 (AD CGVS, landeninformatie, stukken 5 en 7).

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verwees verzoeker naar een vrees voor zijn vader. Hij verklaart, net als zijn moeder, dat hij hen vroeger sloeg (zie *supra* punt 6.1). De commissaris-generaal geeft in haar beslissing terecht aan dat deze vluchtmotieven in het kader van de vorige beschermingsverzoeken van zijn moeder ongeloofwaardig werden bevonden dan wel niet aannemelijk werden gemaakt. Dat het niet is omdat zijn moeder niet werd geslagen door zijn vader, dit hem zelf niet zou zijn overkomen, doet hier geen afbreuk aan nu verzoeker geen bijkomende verklaringen aflegt die de reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen afgelegd door zijn moeder in een ander daglicht kunnen plaatsen. Daarenboven heeft hij slechts documenten neergelegd (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, foto's verwondingen) die reeds eerder door zijn moeder werden neergelegd in het kader van haar asielaanvraag (AD CGVS, landeninformatie, stuk 3, arrest nr. 183 933 van 17 maart 2017) waardoor er thans evenmin documenten voorliggen die zouden nopen tot een andere beoordeling. Ook het verslag gevoegd bij het verzoekschrift, waarin verzoekers dokter stelt dat hij in zijn kindertijd oorlogsslachtoffer is geworden na een bomexplosie met een zwaar hoofdtrauma kan de eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen omtrent die bomaanslag niet herstellen. Het attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde symptomen werden veroorzaakt. Een arts doet vaststellingen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan hij enkel maar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen symptomen. Een arts is bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Het attest *in casu* is gebaseerd op het relaas van verzoeker. Gelet op het ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas van zijn moeder, maakt verzoeker op basis van dezelfde motieven als zijn moeder, of omwille van problemen die een gevolg zouden zijn van deze problemen, een nood aan bescherming evenmin aannemelijk. Bovendien oordeelt de commissaris-generaal nog op goede gronden dat verzoeker, hoewel hij bij de DVZ wel melding maakte van mishandelingen door zijn vader, hier tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet meer op terugkwam. Meer nog, gevraagd of hij in Irak ooit concrete problemen heeft gekend, antwoordde verzoeker "*Denk ik niet. Weet dat niet*" (NPO, p. 9). Voorts betwist verzoeker de motieven in de beslissing, namelijk dat uit de verzoeken van zijn moeder afgeleid kan worden dat zij haar kinderen vrij laat in hun keuzes en verzoeker dus ook zeker niet zou tegenhouden naar school te gaan en hij bij terugkeer naar Irak niet verplicht zal worden bij zijn vader te gaan inwonen, waardoor zijn vrees voor zijn vader dient te worden gerelativeerd, op geen enkele wijze. Verzoeker brengt ook niets in tegen de vaststelling dat getwijfeld wordt aan het feit dat zijn vader op dit moment wel degelijk in Irak verblijft, nu zijn moeder incoherente verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen en verzoeker zelf tijdens het persoonlijk onderhoud aangeeft niet te weten waar zijn vader verblijft (NPO, p. 6-7, 10). Dat zijn leeftijd niet afdoende in rekening gebracht wordt bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas, betreft geen dienstig betoog. De ongeloofwaardigheid werd reeds vastgesteld in het kader van de beschermingsverzoeken die werden ingediend door verzoeksters moeder en verzoeker is niet in staat om verklaringen af te leggen of documenten bij te brengen die de geloofwaardigheid ervan doen herstellen.

7.3. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoekers verklaringen, dat het hier beter is dan in Irak, en hij de Arabische taal vergeten is, geen uitstaans hebben met zijn asielmotieven en die elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag en evenmin onder het toepassingsgebied van de regels aangaande de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

7.4. Verzoeker brengt ook niets in tegen de motieven van de commissaris-generaal dat indien de motieven van verzoeker op waarheid zouden berusten en deze volledig overeenkomen met de vluchtmotieven van zijn moeder, er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat zijn moeder, nadat haar laatste weigeringsbeslissing definitief werd op 10 mei 2022, zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat zij dit niet deed, zoals in de bestreden beslissing op goede wijze wordt toegelicht, ondermijnt dan ook de ernst van zijn voorgehouden vrees.

7.5. In zoverre verzoeker verwijst naar zijn langdurig verblijf in Europa en België, het feit dat hij niet is opgegroeid in Irak en zijn persoonlijk onderhoud zelfs werd afgenomen in de Nederlandse taal, hij het niet gewoon is om te leven in een mannenwereld, hij hier is opgegroeid tussen vrouwen die geen hoofddoek dragen, liggen er in zijn dossier geen elementen neer die erop wijzen dat hij dermate vervreemd is van de Iraakse cultuur dat hij zich bij terugkeer niet meer zou kunnen aanpassen. Bovendien betreft het geen element dat door verzoeker zelf tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd voorgedragen, maar pas in het verzoekschrift aangestipt wordt. Zijn summiere betoog in zijn verzoekschrift, dat hij slechts vijf à zes jaar was toen hij uit Irak is vertrokken en thans zestien jaar is geworden, hij de Arabische taal niet machtig is en hij het niet gewoon is om daar te leven, is onvoldoende om aan te tonen dat hij door de Iraanse bevolking zou worden aanzien als in die mate verwesterd dat hij in Irak zijn leven niet zou kunnen heropbouwen. Verzoeker brengt, mede gelet op de hoger gedane vaststellingen geen concrete elementen bij waaruit blijkt en toont evenmin *in concreto* aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden hij in zijn land van herkomst als verwesterd zou riskeren te worden gepercipieerd en geïsoleerd. Hij toont niet aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterd persoon zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Irak niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Verzoeker is weliswaar als minderjarige toegekomen in België, maar hij was steeds vergezeld van zijn Iraakse moeder, ten aanzien van wie tevens werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus van de subsidiaire beschermingsstatus (AD CGVS, landeninformatie, stukken 2 t.e.m. 7). Evenmin toont hij aan dat hij omwille hiervan riskeert te worden geïsoleerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Evenmin maakt hij aannemelijk dat hij omwille van zijn afwezigheid uit Irak bij een terugkeer in moeilijke omstandigheden dreigt terecht te komen die een gegronde vrees voor vervolging uitmaken in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade inhouden in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet noch kan dit blijken uit de beschikbare informatie gelet op de individuele omstandigheden van verzoeker.

7.6. Het verzoekschrift laat na concreet te maken waar en op welke wijze geen rekening zou zijn gehouden met verzoekers specifieke noden als minderjarige en verduidelijkt niet concreet hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met zijn belangen. Het verzoekschrift maakt dan ook niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal door in dit geval te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind, zoals neergelegd in artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, artikel 24 van het Handvest en artikel 22bis van de Grondwet, heeft miskend.

Verzoeker toont niet aan dat hier sprake is van een eigen feit dat een apart verzoek rechtvaardigt. De motieven zoals uiteengezet in de bestreden beslissing blijven onverminderd overeind.

7.7. Daarnaast stelt de commissaris-generaal dat de veiligheidssituatie in verzoekers land van herkomst niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in de regio van herkomst betreft, betwist verzoeker niet dat, gelet op zijn verklaringen over zijn regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie in het rechtsplegingsdossier. Na zorgvuldige lezing hiervan wordt samen met de commissaris-generaal vastgesteld dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt bevestigd in de EUAA "Country Guidance note: Iraq" van juni 2022, p. 184-187).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de

verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest *Elgafaji* van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Er wordt aan herinnerd dat reeds geen geloof werd gehecht aan de verklaring dat hij het slachtoffer zou zijn geweest van een bomaanslag (zie *supra*). Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier. Het attest gevoegd als stuk bij het verzoekschrift, dat reeds *supra* werd besproken, is evenmin van die aard om dermate persoonlijke omstandigheden in hoofde van verzoeker te weerhouden. Het attest laat niet toe vast te stellen dat er in verzoekers hoofde sprake is van een dermate psychologische kwetsbaarheid die tot gevolg heeft dat hij in aanmerking moet komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

8. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor zijn rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om bij toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

9. Het verzoekschrift maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal door in dit geval te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind, zoals neergelegd in artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, artikel 24 van het Handvest en artikel 22bis van de Grondwet, heeft miskend. In het kader van het asielcontentieux komt het de commissaris-generaal en de Raad enkel toe inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling, al dan niet minderjarig, voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan, mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, kan de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming. De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, doet geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. Uit wat *supra* volgt, is gebleken dat verzoeker geen concrete elementen heeft aangevoerd waaruit een dergelijke vrees of een dergelijk risico blijkt.

10. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wordt erop gewezen dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal alsook die van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek of verzoeker al dan niet eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

11. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS met de hulp van een tolk die het Arabisch machtig is. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich

laten bijstaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op het voorgaande evenmin worden volgehouden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO